

Χριστιανικές διαβολές κατά της αρχαίας Ελλάδας (εισαγωγή)

Από σήμερα ξεκινάω μια νέα σειρά δεκαέξι άρθρων που τιτλοφορώ ως «χριστιανικές διαβολές κατά της αρχαίας Ελλάδας». Βέβαια, σε αυτόν τον ιστότοπο έχουν γραφτεί αξιόλογα άρθρα που καλύπτουν το θέμα κατά ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Ωστόσο, η ιδιαιτερότητα αυτής της σειράς είναι ότι επικεντρώνεται στον ρόλο της αρχαίας ελληνικής θρησκείας. Έναν ρόλο που φανατικά αρνούνται οι χριστιανοί αρθρογράφοι, επιχειρώντας την αποσύνδεσή της από τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Αν ήταν αληθές και υποστηριζόμενο από την αρχαία ελληνική γραμματεία, δεν θα υπήρχε κανένα απολύτως πρόβλημα. Από πάντα όμως είχα μια...«παραξενιά»· δεν μου άρεσε όταν διαπίστωνα ότι η προσπάθεια υποστήριξης πεπλανημένων θέσεων γίνονταν με διαστρέβλωση των πηγών. Κανείς δεν είναι σε θέση να ισχυριστεί ότι είναι κάτοχος της αλήθειας. Εδώ όμως έχουμε να κάνουμε με την κατασυκοφάντηση μιας θρησκείας- και μάλιστα πολύ αρχαιότερης από τον Χριστιανισμό -που όσα πρεσβεύει είναι πολύ ανώτερα από τη θρησκεία των κατηγορών της. Και τούτη η διαβολή γίνεται απάτη. Η απάτη πρέπει να εκτίθεται και να μην μένει αναπάντητη.

Το μέγεθος των πεπλανημένων θέσεων και διαστρεβλώσεων είναι τόσο μεγάλο, που η συνείδησή μου με ωθεί να συγγράψω αυτή τη σειρά άρθρων προς αποκατάσταση της αδικίας.

Ο στόχος μου λοιπόν, είναι διττός· όχι μόνο να καταδειχτεί πόσο αναξιόπιστοι είναι οι ισχυρισμοί των χριστιανών απολογητών που κινούμενοι από εμπάθεια και φανατισμό αλλοιώνουν και πλαστογραφούν την ιστορία και την φιλοσοφία, αλλά επίσης να καταδειχτεί ότι το ηθικό τους επίπεδο είναι τόσο χαμηλό ώστε δεν διστάζουν να παραχαράξουν και να διασπείρουν ψεύδη εν γνώσει τους και όχι από άγνοια! Διότι όταν κανείς παρουσιάζει αποσπάσματα αποκομμένα που δίνουν ένα άλφα νόημα, αλλά όταν διαβάζεις ολόκληρες τις παραγράφους διαπιστώνεις ότι το νόημα είναι εντελώς διαφορετικό, τότε δεν μπορεί παρά να καταλήξεις στο λογικό συμπέρασμα ότι επιχειρείται προπαγάνδα και όχι η προαγωγή της γνώσεως. Δεν είναι δυνατόν να μην είδαν οι αρθρογράφοι τους χωρία που βρίσκονται στην ίδια σελίδα και παράγραφο που έχουν μπροστά τους! Και τούτο, όχι μια φορά και δυο, αλλά συστηματικά!

Θα επιχειρηθεί λοιπόν από την μεριά μου να αναιρεθεί όλο αυτό το πλαστό δημιούργημα με παράθεση πηγών. Όστε να μπορέσει ο αναγνώστης που δεν διαθέτει τα κείμενα, να έχει εικόνα των γραφομένων. Γιατί το ασφαλέστερο είναι η καταφυγή στην αρχαία ελληνική γραμματεία και από εκεί να πληροφορηθεί κανείς .

Μέσα στις προθέσεις μου είναι να δείξω τον πλούτο της γνήσιας και αυθεντικής ελληνικής παραδόσεως έναντι της χριστιανικής που παριστάνει εδώ και αιώνες την «ελληνική», ενώ στην ουσία της είναι μια παραλλαγή της εβραϊκής, ντυμένη και κοσμημένη με κάποιους κλεμμένους φιλοσοφικούς όρους. Το «εβραϊκή» δεν πρέπει να μας παραξενεύει ως υπερβολή. Ο Γεώργιος Μεταλληνός το είχε δηλώσει ευθαρσώς σε τηλεοπτική εκπομπή όταν είχε πει επί λέξει: *«Επομένως η Ορθοδοξία έχει ρίζες εβραϊκές. Είναι η προφητική παράδοση που δεν είναι Ισραήλ ούτε Εβραϊσμός. Η Ορθοδοξία έχει ρίζες Ησαΐα, Ιερεμία, Ιεζεκιήλ. Αυτοί όμως δεν έχουν καμία σχέση με το Ισραήλ. Διότι το Ισραήλ ηρνήθη τον λόγο τους»* (Απόσπασμα από την εκπομπή του τηλεοπτικού σταθμού Σκάι «Η Δίκη», 6/10/1995).

Με άλλα λόγια, η Ορθοδοξία ιδιοποιήθηκε τα βιβλία του Ιουδαϊσμού (Παλαιά Διαθήκη) με τη δικαιολογία ότι οι Ιουδαίοι δεν είναι σε θέση να τα ερμηνεύσουν ορθά επειδή δεν δέχτηκαν τον Χριστό, μια θέση που διατυπώνεται ξεκάθαρα από τον Παύλο όταν γράφει στην χριστιανική κοινότητα των Κορινθίων ότι κατά την ανάγνωση των Γραφών στις συναγωγές υπάρχει κάλυμμα στο νου και στην καρδιά, το οποίο αφαιρείται μόνο δια του Χριστού. Συνεπώς, οι Ιουδαίοι άπιστοι ως προς τον Μεσσία που ανέμεναν, δεν μπορούν να ερμηνεύσουν ορθά τις Γραφές. Με αυτή τη δικαιολογία όμως ενεργούν όλες οι αιρέσεις εντός του Χριστιανισμού. Παρότι διαβάζουν τις ίδιες Γραφές, δίνουν διαφορετικές ερμηνείες.

Σίγουρα αυτό που δεν θα ήθελα και που θα θεωρούσα πλήρη αποτυχία μου, είναι να θεωρηθούν αυτά ως μια στείρα «προγονολατρεία». Αυτό θα ήταν αντίθετο όχι μόνο όσον αφορά τις προθέσεις μου, αλλά κυρίως αντίθετο από το πνεύμα του Ελληνισμού που είναι κατεξοχήν δημιουργικό. Διότι άλλο πράγμα είναι η τιμή και η αναγνώριση του αενάως ζωντανού προτύπου, και τελείως διαφορετικό πράγμα η διαφύλαξη των προγονικών παρακαταθηκών σαν κάτι το νεκρό που έχει μόνο ιστορική αξία αλλά δεν μπορεί να προσφέρει ζωή.

Παρακάτω ακολουθεί μια μικρή παρουσίαση για το τι μέλλει να ακολουθήσει...

Θα κινηθεί λοιπόν η σειρά πάνω σε τέσσερις άξονες:

- α) Η καταγωγή του Έλληνα και ο πολιτισμός του.
- β) Οι καταβολές της αρχαίας ελληνικής θρησκείας.
- γ) Οι διαστρεβλώσεις κατά της αρχαίας ελληνικής θρησκείας.
- δ) Οι φιλόσοφοι και η αρχαία ελληνική θρησκεία.

Τα άρθρα θα ταξινομηθούν ως εξής:

α) Η καταγωγή του Έλληνα και ο πολιτισμός του.

Σαφέστατα, οι σημερινοί νεοέλληνες δεν είμαστε άμεσοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Έκτοτε έχουν μεσολαβήσει πολλοί αιώνες, κατά τη διάρκεια των οποίων -μετά την κατάλυση των πόλεων κρατών- πέρασαν πολλά άλλα έθνη. Οι επιμειξίες επέφεραν ένα ποσοστό φυλετικής αλλοίωσης. Όμως αυτό κατά κανέναν λόγο δεν σημαίνει ασυνέχεια και χάσμα. Το βρίσκω παράλογο. Έχουμε τη ρίζα. Για να προλάβω τις παρεξηγήσεις, διευκρινίζω τονίζοντας ότι το ζήτημα της καταγωγής στα άρθρα δεν τίθεται από την άποψη του εκθιασμού της «καθαρότητας», αλλά τίθεται σε καθαρά ιστορική βάση. Ούτε θεωρώ ότι είναι το πρώτιστο ζήτημα. Άλλωστε είναι επόμενο να μην διατηρείται στο ακέραιο η «καθαρότητα» των φυλών μέσα σε έναν κόσμο που διαρκώς μεταβάλλεται. Δεν είναι εκεί το ζητούμενο. Αντιθέτως, θεωρώ ότι η πνευματική συνέχεια είναι το σημαντικότερο και ο πυρήνας του όλου προβλήματος. Και εκεί έγινε η ζημιά.

Ανάμεσα λοιπόν στην υπερβολή -που θέλει τον Νεοέλληνα άμεσο συνεχιστή των αρχαίων (παρόλο που δεν έχει ιδέα για αυτούς ή έστω έχει μια στρεβλή εικόνα που του παρουσιάζουν οι διάφοροι ακραίοι κομματικοί σχηματισμοί και μορφώματα πουλώντας... «πατριωτισμό», ή ακόμα και οι οπαδοί του δόγματος Παπαρηγόπουλου)-, και την έλλειψη -που τον θέλει κάτι το εντελώς αλλοτριωμένο και προβάλλεται κυρίως από τους εθνομηδενιστές που πρεσβεύουν δήθεν προοδευτικές ιδέες, κρατώ τη μέση οδό.

Δεν είναι όμως απλά η ονομασία «Έλληνας», αλλά αυτό που αντιπροσωπεύει. Κάποιοι μέσα στην ροή της ιστορίας επιχείρησαν και το πέτυχαν -μέσα στα σχέδια του πολιτικού οράματος για μια χριστιανική οικουμένη, να τον μεταβάλλουν, αλλοιώσουν, παραχαράξουν.

Τον μετέτρεψαν δηλαδή σε «Ρωμαίο» ή «Ρωμιό», αλλάζοντάς τον ριζικά στο πνεύμα και στη νοοτροπία. Στην ίδια του την κοσμοαντίληψη εφόσον έγινε χριστιανός. Τούτο συντελέστηκε μέσα στους αιώνες δια πυρός και σιδήρου και σήμερα βλέπουμε πολύ καθαρά τα αποτελέσματά. Ο Ελληνισμός μοιάζει με ένα

δέντρο που το έχουν κόψει από τις ρίζες. Αποκομμένος από τις πανάρχαιες αξίες από τις οποίες τροφοδοτούνταν και με τις οποίες μεγαλουργούσε επί χιλιετίες, κατάντησε τώρα «των Ευρωπαίων περίγελα, και των αρχαίων παλιάτσοι», κατά την φράση του Κωστή Παλαμά. Όπως ο όρος «Έλληνας» αντιπροσωπεύει κάτι -μη λησμονούμε ότι προχριστιανικά αλλά ακόμα και κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, ο κόσμος χωρίζονταν σε «Έλληνες» και σε βαρβάρους (μη Έλληνες) και μεταγενεστέρως σε «Έλληνες» και «ελληνιστές», το ίδιο συμβαίνει και με τον όρο «Ρωμιός»: αντιπροσωπεύει τον κάτοικο της ανατολικής Ρωμανίας που είναι ταυτόχρονα χριστιανός ορθόδοξος. Με άλλα λόγια, το Ρωμιός δεν δείχνει καταγωγή αλλά υπηκοότητα. Όπως επίσης, πίστη σε κάτι αλλότριο και όχι ελληνικό. Για αυτόν τον λόγο, το όνομα Έλλην απαξιώνονταν επί αιώνες στο χριστιανικό Βυζάντιο. Επειδή συνδεόταν με το γένος και τις παραδόσεις του, τον πολιτισμό, και τη θρησκεία, που ήταν ασύμβατα με τον Χριστιανισμό που επέβαλε το θεοκρατικό Βυζάντιο.

Αυτό το κτύπημα στις ιστορικές ρίζες του Ελληνισμού συνεχίζει η Ελλαδική Εκκλησία δια μέσου των απολογητών της και σήμερα, σαν να μην υπήρχε αυτός ιστορικά πριν την επιβολή του χριστιανικού δόγματος, παρότι πουθενά και σε κανένα κείμενο της αρχαίας ελληνικής γραμματείας δεν ονομαζόμασταν ποτέ «Ρωμιοί»!

Στον άξονα αυτό, γράφονται τα εξής απαντητικά άρθρα...

1. Γιατί οι Έλληνες σχετίζονται άμεσα με τους Πελασγούς κατά τα κείμενα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας.
2. Περί του ελληνικού αλφάβητου. Τα πρωτογενή στοιχεία λαμβάνονται από δύο ομιλίες του κου Αντώνιου Αντωνάκου κλασσικού φιλολόγου και ιστορικού. Διότι άνευ γλώσσας και γραφής δεν μπορεί να στηριχθεί κανένας πολιτισμός.
3. Έλλην ή Ρωμιός; Απλές και σαφείς αποδείξεις έναντι των διαδικτυακών «σεντονιών» που απλώνονται για να «αποδειχτεί» ο δήθεν ορθός συμβιβασμός τους.

β) Οι καταβολές της αρχαίας ελληνικής θρησκείας.

4. Η ελληνική θρησκεία δεν είναι αντιγραφή από την αιγυπτιακή.

γ) Οι διαστρεβλώσεις κατά της αρχαίας ελληνικής θρησκείας.

Απαντήσεις σε συνήθεις συκοφαντίες που σκοπό έχουν να μειώσουν την αρχαία ελληνική θρησκεία, αγνοώντας ότι αυτή είναι ταυτόχρονα μια βιοθεωρία και κοσμοθέαση, στοιχείο του ελληνισμού.

5. Μύθοι και θεοί. Τί πίστευαν στην πραγματικότητα οι αρχαίοι και όχι τι μας λένε οι χριστιανοί ότι πίστευαν.

6. Απαντήσεις από πηγές για το ψέμα ότι η αρχαία ελληνική θρησκεία ήταν καθυστερημένη και οπισθοδρομική που οδηγούσε στην ειδωλολατρία. Θα ασχοληθώ με το ζήτημα της εμψυχώσεις αγαλμάτων.

Οι Δελφοί και η Πυθία σχετίζονται άμεσα με τη θρησκεία και τον πολιτισμό. Άρα είναι επιτακτική ανάγκη η αναίρεση των ισχυρισμών που προσπαθούν να πλήξουν τον θεσμό.

7. Πυθία και ανθρωποθυσίες.

8. Δελφοί, Πυθία, και ψυχοτρόπες ουσίες.

9. Γενικότερες κατηγορίες που «κυκλοφορούν» κατά των Δελφών.

δ) Οι φιλόσοφοι και η αρχαία ελληνική θρησκεία.

10. Το πρώτο μέρος της αναίρεσης των ισχυρισμών ότι οι φιλόσοφοι διώχτηκαν από τους πολυθεϊστές.

11. Το δεύτερο μέρος περί του ιδίου ζητήματος. Μαζί με τα ψεύδη της δήθεν αντιθέσεως των φιλοσόφων με την ελληνική θρησκεία, αναιρούνται ταυτόχρονα και τα περί της μονοθεΐας των προοδευτικών πνευμάτων.

12. Πρώτο μέρος της αναίρεσης του απολογητικού άρθρου «Τί έλεγαν οι φιλόσοφοι για την πίστη».

13. Το δεύτερο μέρος περί του ιδίου ζητήματος.

14. 15. 16. Απαντητικά άρθρα στο άρθρο του Παντελή Γιαννουλάκη με τον ηχηρό τίτλο, «Η επανάσταση των φιλοσόφων ενάντια στους θεούς, στους ιερείς, στην κοινωνία και στους θεσμούς», το οποίο χρησιμοποιούν οι νεο-απολογητές.

Διομήδης